

[Morten Lange.]

da vi prøver på at definere en ny og lidt større ramme. Men disse oplysninger er formentlig nemme at fremskaffe.

Jeg kan tilsige positiv og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Rimstad: Da man her i tinget i foråret 1963 vedtog at lade byggeriet på Lundtoftesletten nyde fremme på grundlag af en samlet bevilling på 500 mill. kr., var der vist blandt tingets medlemmer nogenlunde enighed om, at dette beløb i modsætning til de tidligere nævnte 900 mill. kr. var, hvad landet under de givne omstændigheder kunne og ville ofre på formålet.

Både ved første og anden behandling af lovforslaget om Lundtoftebyggeriet blev problemerne omkring civilingeniøruddannelsen omhyggeligt kulegravet, og man kan derfor sige, at det var efter moden overvejelse, folketinget dengang gav sit samtykke til anvendelsen af dette meget store beløb på ½ milliard kr.

Den ærede ordfører for venstre, hr. Axel Kristensen, som anbefalede lovforslaget, udtalte da, at han følte sig overbevist om, at de 500 mill. kr. størrelsemæssigt måtte kunne slå til, og da han var dybt involveret i sagen — han var både medlem af planlægningsudvalget og af byggeudvalget, og samtidig var han ordfører i sagen for sit parti — gjorde hans udsagn selvfølgelig indtryk på mange og også på os. Han tilføjede, at han naturligvis ikke kunne sige det helt nøjagtige beløb, fordi detailprojekteringen ikke var færdigudført, men man forstod alligevel, at her var en sikker overbevisning.

I dag, kun 2 år efter, kommer man og beder om en tillægsbevilling på 64 mill. kr. eller 13 pct. mere, efter at man har fuldført den omtalte detailprojektering. De forklaringer, der gives i lovforslagets bemærkninger vedrørende denne forhøjelse, er rent ud sagt ikke fyldestgørende. Der anføres nemlig i virkeligheden kun dette, at man ikke kan nøjes med den bevilgede sum. Ganske vist gives der, hvad man vel med et populært udtryk kan betegne som nogle søforklaringer om årsagerne til, at pengene ikke slår til, men det er jo årsager, som var kendt allerede i 1963, da man skønnede størrelsen af beløbet 500 mill. kr. Der blev altså dengang skønnet galt, eller også blev

detailprojekteringen ikke udført således, at den svarede til det bevillingsmæssige omfang, og begge dele er naturligvis forkastelige, så meget mere som de folk, der beskæftiger sig med denne sag både inden for og uden for tinget, selv er meget sikre, ja, næsten synes at monopolisere enhver viden om dette emne.

Vi i vort parti er af den opfattelse, at tinget bør sige nej til denne forøgelse af en bevilling, hvis fastsættelse blev foretaget med så megen omhu for kun 2 år siden. Det gælder her noget andet og mere end blot at lade fem være lige. Det gælder i meget høj grad tingets anseelse og respekten for folkestyret og dets muligheder. Denne sag blev afgjort efter en omhyggelig høring af sagkundskaben, og tinget traf sin endelige beslutning, der virkelig for en gangs skyld viste, at de folk, der taler så meget om politikernes spareangst, havde uret. Det gjorde et godt indtryk, som man nu forskertser ved alligevel at vise ængstelse for at fastholde en én gang truffen beslutning.

Til oppositionen og særlig til det konservative folkeparti vil jeg sige, at her er en lejlighed til at vise, at de mange og indtrængende ord om besparelser ikke blot er mundsvejr, som, når det kommer til stykket, kun har gyldighed i de sekunder, de bliver sagt. Jeg vil endvidere direkte henvise til de ord, den konservative finanslovsordfører, det ærede medlem hr. Thestrup, udtalte i Nysted, da han udviklede sin slagplan for spareaktionen. Han nævnte udtrykkeligt, at når man ikke forringede undervisningen eller den sociale status, ville han gå ind for standsning af nye udgiftkrævende love. Her er en lejlighed til at demonstrere, at der står en opfattelse bag ordene.

Den højtærede undervisningsminister sagde selv i sin fremsættelsestale, at uanset om man baserer sig på dette forslag med de 64 mill. kr.s ekstrabevilling, vil man dog have mulighed for på samme tidspunkt som efter den tidligere plan at kunne udvide antallet af årligt optagne studenter til det hidtidigt forudsatte antal. Jeg må derfor slå fast, at betingelsen for at spare her er til stede efter de retningslinjer, som de konservative selv har fastlagt, og man kunne i hvert fald have forventet, at den del af oppositionen var gået imod dette lovforslag. Jeg vil tilføje, at vi i den samlede opposition